

عنوان مقاله:

جایگاه احیا بافتهای تاریخی شهری ایران در توسعه گردشگری

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و طراحی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

مریم شیروانی - استادیار، دکتری مرمت عضو هیئت علمی دانشگاه هنر شیراز،

خلاصه مقاله:

بافت های تاریخی به عنوان هسته های اولیه در شکل گیری حیات بشری در مناطق مسکونی دارای اهمیت بسزایی هستند. امروزه با پیشرفت بشری و اهمیتی که به این بافت ها در جذب گردشگر داده می شود می توان اهمیت آن را بسیار درک نمود. با حضور گردشگر در بافت نه تنها کاربری های جاری در زندگی عادی و بومی بافت به نفع خواسته های گردشگرها تغییرات بنیادی پیدا می کند، بلکه اخلاق و عادات مردم ساکن در بافت نیز گردشگرپسند می شود. به همین دلیل شخص حاضر در بافت برای درک لایه های اصیل حیات بومی، باید لایه های مختلفی از حیات مصنوعی را کنار بزند. هدف این مقاله ارائه راهکارهایی جهت نزدیکی گردشگر به حفاظت از حیات اصیل جاری در بافت تاریخی است. نوع تحقیق به صورت کاربردی- توسعه ای است و روش تحلیل آن توصیفی- تحلیلی است. نتایج حاصل از یافته ها بیان می دارد از جمله مهم ترین راهکارهای احیا می تواند تجمیع بناهای منفرد با هم در عمق بافت به جای تجمیع بناهای در معرض دسترسی، نگاه به آثار به عنوان موجودی زنده و آرامش دهنده و همچنین احیا اثر با کاربری گذشته آن می تواند باشد.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی، گردشگری، توسعه، حیات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/806158>

